EU og Indien giver Trump en begmand

LEDER

EU og Indien har indgået en handelsaftale, som vil reducere told og andre handelshindringer, selvom vi endnu ikke kender alle detaljerne.

Betydningen af en handelsaftale mellem EU og Indien kan ikke overvurderes, fordi det er en aftale mellem to kæmper målt både på størrelsen af befolkningerne og økonomierne.

Forhandlingerne har været besværlige. Men Trumps uforudsigelige sabotage af den internationale handelsorden har givet parterne incitamenter til at overvinde vanskelighederne.

Reduktion af handelshindringer er godt. Det øger konkurrencen, flere virksomheder kan konkurrere på lige fod. Det medfører bedre og billigere varer og øget velstand i de deltagende lande. Det fritager os ikke fra at medtænke forsyningssikkerhed og at undgå afhængighed af potentielle fjender, når vi beslutter, hvor vi gør indkøb.

Derfor kan det undre, at det politisk er vanskeligt at nå til enighed om frihandelsaftaler, når aftaler giver gevinst til alle de deltagende lande.

Men der er brancher, som bliver udsat for større konkurrence og tvunget til at omstille sig. De er typisk velorganiserede og stritter imod, med det resultat at særinteresser kan vinde over almeninteressen.

Indien er med verdens største befolkning og en rivende økonomisk udvikling et interessant marked. Aftalen indebærer store muligheder for den ellers nødlidende europæiske bilindustri.

Indien har en protektionistisk tradition, som indimellem, men med tilbageskridt, er forsøgt reformeret i en mere liberal retning. Den nye handelsaftale baner vejen for mere forudsigelige og stabile vilkår for handlen med Indien.

Det tæller også på plussiden, at Indien trods Narendra Modis autoritære tilbøjeligheder er et demokrati med et civiliseret retssystem. Derfor er Indien en betydeligt mere attraktiv handelspartner end for eksempel Kina.

Formanden for Europa-Kommissionen, Ursula von der Leyen, var da også begejstret, da hun underskrev aftalen og kaldte den »alle handelsaftalers moder«. Det er måske en smule overdrevet, men aftalen er vigtig og værd at fejre.

Hvordan er chancerne så for, at aftalen går glat igennem EU-systemet? Det er et relevant spørgsmål, i lyset af at et snævert flertal i Europa-Parlamentet i sidste uge stak en i hvert fald foreløbig kæp i hjulet for handelsaftalen med Mercosur-landene.

Det var blandt andet hensynet til snævre landbrugsinteresser, der lå bag det umage sammenrend af den yderste venstrefløj og den nationalistiske højrefløj i Europa-Parlamentet, som sendte Mercosur-aftalen i en juridisk sylte-krukke. Europa-Kommissionen kan dog og bør sætte aftalen i kraft, mens de juridiske undersøgelser foregår.

Indien udgør ikke en konkurrent for europæisk landbrug, så det er ikke derfra, en trussel mod aftalen med Indien kommer. Men man ved aldrig, hvad venstrefløjen og nationalistiske partier kan finde på af undskyldninger for modstand mod frihandel. Derfor må Kommissionen og de fornuftige elementer i Europa-Parlamentet gøre deres hjemmearbejde, så aftalen ikke forsinkes i parlamentet.

Der kan kun gisnes om, hvorvidt aftalen ville være kommet på plads uden Trumps toldkrig.

Men Trump har godt og grundigt trådt Indien over tæerne både med told og ved på et tvivlsomt grundlag at tage æren for sidste års våbenhvile mellem Indien og Pakistan. Det har øget Indiens interesse i en aftale med EU.

USA er blevet en uforudsigelig og usikker handelspartner for Europa. Det giver aftalen ekstra betydning for Europa. USA er stort, men den øvrige verden er større. Det må Europa udnytte med så mange forsvarlige frihandelsaftaler som muligt uden om USA. Mercosur og Indien er gode begyndelser.

Det kan ende grimt for USA.

OLE P. KRISTENSEN

> Indien er med verdens største befolkning og en rivende økonomisk udvikling et interessant marked. Aftalen indebærer store muligheder for den ellers nødlidende europæiske bilindustri.